

Torunumla Hissi Bir Cuma Namazı

– hotamisli · 04 Ağustos 2024

Torunlarımı gezdirmek, parkta oynatmak, dükkandan bir şey alıp yedirmeyi çok severim. Torunlarımın düşe kalka yürüyerek gezdiği sokaklarda yarışa koşmaları veya bisiklet sürmeleri benim için çok büyük bir zevktir. Rabbime şükrederim, herkese nasip etsin inşaAllah.

Torunlarımın büyüyüp benim mahallemde bana yol tarif etmeleri, akıl vermeleri unutulmaz anılardır. Geçenlerde torunum benim mahallemde kestirme yolu tarif ediyordu...

Torunlarımla camiye gitmeyi de çok severim. Mukaddes mekanlara ayakları alışsın isterim. Manevi atmosferde nefes alıp versinler, mübarek ortamda manevi gıda alsınlar.

Torunumu Konyada bir kaç kez vakit namazına götürmüştüm. Diğer çocuklarla tez kaynaşıp bir birlerine namaz kılmayı öğretmişlerdi.

Geçenlerde Amsterdam'da torunumla cuma namazına gittik. Sessiz sedasız yanımda oturdu, bazen uzandı. Yakınında başka çocuk olmayınca yanımdan ayrılamadı.

Farz namazı kılınırken: " dede! " diye seslendi. Baktım, karnını ovuyor... Yani karnım acıktı diyordu. Halbuki namaza gelmeden önce yemek yemişti. Açlıktan değil, alışkanlıktan karnını ovuyordu. Torunumla dışarı çıktığımızda genelde bir şeyler yer içer.

Nedense aklıma Gazze'deki çocuklar geldi.... Çoğu günlerde aç ve susuz... Annesi, babası, dededi, ninesi bu yavrulara isteselerde yiyecek içecek veremiyorlar... Mini mini yavrular, bırak karnını ovmayı iki gözü çeşme ağlasalar bile bir faydası olmuyor. Gazze'de yiyecek, içecek bir şey yok!

"Bize ne Gazze'deki çocuklardan, bize ne Araplardan" diyen zavallılar şefkatten, merhametten, insanlıktan uzaklaşmışlardır!

Torunumla kıldığım bu cuma namazı belki de şimdiye kadar eda ettiğim en duygusal, en hissi cuma namazıydı...